

Venezuela, dos presidents i un poble esgotat

Written by Gisella Evangelisti. La Independent.
Thursday, 28 March 2019 19:12

There are no translations available.

Des del 24 de gener de 2019 Veneçuela té dos presidents, i un poble extenuat. Conversem d'això amb Manena Colasante, arquitecta i docent veneçolana que ha emigrat a Barcelona.

Segons les cròniques, a Veneçuela, malgrat tenir immenses reserves de recursos estratègics com a petroli, or, urani, coltan i aigua dolça, que la converteixen en l'objecte de desig de mig món, -des dels Estats Units, a Rússia, la Xina, Iran o Turquia-, la gent perd dies sencers per a trobar ous o pa. Més de tres milions de persones han fugit del país des de 2015, buscant alternatives.

Manena Colasante, emigrada a Barcelona, n'és una d'elles. "Tinc seixanta anys, i estic a punt d'acabar els meus estalvis de docent d'arquitectura. I si no trobo un treball adequat, hauré d'arromangar-me i fregar pisos, com fan altres amistosats, per a sobreviure. No m'han ensenyat a queixar-me quan tanta gent està pitjor que jo", ens diu.

Li preguntem per les causes de la caòtica situació que viu el país.

En guanyar les eleccions del 98, **Hugo Chávez** va voler fer un tomb a la història veneçolana, donant inici a uns grans programes socials, les "Missions" de salut i educació, distribuint cases i terres per als pobres, mobilitzats en assemblees de barris. Als militars els va atorgar part del poder; a les famílies, subsidis; a les empreses, un canvi favorable de dòlars, i tots contents. Van arribar 20.000 metges cubans, i van retornar la visió a un milió i mig de persones amb cataractes. Els alts guanys per la venda del petroli van permetre a Chávez guanyar adeptes internacionals, donant suport a Cuba i unes illes del Carib amb petroli gratuït o barat; alleujant el deute a l'Argentina, i construint aliances entre els països del Sud amb l'ALBA (Mercat Comú) i el Banc del Sud, com una alternativa als dictats del Banc Mundial i la influència dels Estats Units. Fins i tot va poder permetre's regalar durant alguns anys el dièsel per a escalfar en l'hivern a milers d'estatunidencs pobres.

No obstant això, al meu entendre va cometre el gran error de no donar suficient formació als aturats, quedant-se només en un assistencialisme que li garantís seguidors incondicionals. Pitjor encara va ser el xou de les expropiacions d'empreses i terres productives, i el reemplaçament dels funcionaris de l'empresa estatal de petroli PDVSA amb altres adeptes al seu govern, però tècnicament inexperts. Els resultats estan a la vista, les empreses van començar a fallar. La producció de petroli en aquests anys es va reduir dràsticament, i quan el preu del petroli va baixar de 115 \$ per barril en 2014, a 26 en 2016, (avui és de 70), el govern veneçolà va recórrer a Rússia i la Xina per a obtenir préstecs a canvi de petroli, o lliurar accions a empreses d'aquests països fins a reduir la presència de Veneçuela al 49,9% de les accions en PDVSA (amb Chávez, Veneçuela mantenia el 60%). En el marc de privatitzacions sense transparència, es va retornar també la llicència d'explotació a una empresa transnacional, la Golden Reservi, anteriorment expulsada per Chávez. Ara, amb la població reduïda a la fam, el govern de **Nicolás Maduro** està venent fins a les reserves d'or per a mantenir-se a flotació.

Preguntem a Colasante quins factors creu que han impedit a l'oposició destituir Maduro.

Venezuela, dos presidents i un poble esgotat

Written by Gisella Evangelisti. La Independent.
Thursday, 28 March 2019 19:12

Chávez després de l'intent de cop d'estat del 2002, per enfortir-se va infiltrar a milers d'agents secrets cubans en l'exèrcit, amb el famós "G2". L'exèrcit s'ha tornat l'element clau en el quadre veneçolà. No només per tenir 160.000 homes armats, sinó per la ferma aliança de la cúpula amb el govern que li ha atorgat grans privilegis, com l'explotació dels minerals de l'Arc Miner, l'administració de la petrolera PDVSA, o de ports i aeroports on poden practicar el contraban. Hi ha també la lucrativa gestió d'aliments que es distribueixen a la població, un sector on la filla de Chávez, Maria Gabriela, es va fer amb una gran fortuna. Sense parlar del narcotràfic practicat pel "cartell dels sols" (els sols són les estrelles que apareixen en l'uniforme dels generals de la Guàrdia Nacional Bolivariana).

Això evidentment dóna un gran poder a aquesta cúpula, ara subjecta a algunes sancions als Estats Units. D'altra banda, l'oposició ha estat afectada per una progressiva erosió de la democràcia, amb la magistratura subordinada al govern, la supressió d'un canal històric de Veneçuela, el RCTV, i sobretot, la desautorització del Parlament o Asamblea Nacional, on la oposició és predominant, per la Cort Suprema de Justícia (TSJ) que va imposar una Asamblea Nacional Constituent el 2017, a favor del govern. Fins que Joan Guaidó va aprofitar la possibilitat legal de ser nomenat president, substituint a un president sortit d'unes eleccions considerades fraudulentas (les de maig de 2018), i aglutinant l'oposició.

Michelle Bachelet, Alta Comissionada de l'ONU per als drets humans, ha esmentat recentment a Ginebra les 205 víctimes provocades pels grups paramilitars el 2017 i les 37 el gener d'aquest any.

Sí, són responsables d'aquests assassinats les FAES, tropes d'elit inaugurades per Maduro el 2017 per combatre els delictes i el terrorisme, que fan batudes en zones pobres contra els opositors. I hi ha els "col·lectius", grups populars armats en defensa de la revolució, que es dediquen també al segrest i l'extorsió. Som el segon país més violent del món després de Síria. Sense comptar que en les selves hi ha branques rebels de les FARC, ELN i fins Hezbollah.

Amb Donald Trump han arribat dures sancions econòmiques contra el govern de

Venezuela, dos presidents i un poble esgotat

Written by Gisella Evangelisti. La Independent.

Thursday, 28 March 2019 19:12

Veneçuela, impedit-li el accés a crèdits en el sistema financer internacional, bloquejant els diners públics en bancs nord-americans, i impedit importar productes bàsics i medecines per a la població. Trump ha nomenat com el seu representant sobre el tema a un vell "falcó", Elliott Abrams, que en la dècada dels 80 encobrir les atrocitats comeses pels exèrcits centreamericans entrenats i finançats pels Estats Units. Recentment Abrams ha renunciat a la solució militar (qe podria ser llarga i sagnant), preferint asfixiar econòmicament al govern de Maduro. Però és la població la que pateix. Han arribat també dos avions militars russos.

Lamentablement els esforços de mediació realitzats en aquests últims anys per part de personalitats de l'OEA, d'Álvaro Uribe, **José Luís Rodríguez Zapatero**, fins del mateix **Papa Francisco**

(que va retreure a Maduro no mantenir les promeses), no han donat resultats. I sabem que l'ONU és impotent pels vetos creuats del Consell de Seguretat. Per descomptat totes i tots desitgem eleccions lliures a Veneçuela, per poder exercir la ciutadania sense perill, com és el nostre dret. Sembla gairebé impossible, ara. Però ningú és etern, i en les situacions més desesperades pot succeir l'imprevist. Prego a tots els sants perquè així sigui, mentre em preparo per rentar plats o fregar pisos a Barcelona."